A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (tizedik tanács)

2017. február 1-je[1]

„Fellebbezés — A Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke — Kártérítési kereset — A Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló okmány — Az igazságügyireform-stratégiára vonatkozó kötelezettségvállalások — A bírósági végrehajtói tisztség létrehozását követően annak megszüntetése — Bírósági végrehajtókká kinevezett személyek által elszenvedett kár — A Horvát Köztársaság kötelezettségvállalásainak az Európai Bizottság általi nem vétkes nyomon követése — A kereset elutasítása — Nyilvánvalóan elfogadhatatlan fellebbezés”

A C-241/16. P. sz. ügyben,

Darko Graf (lakóhelye: Zágráb [Horvátország], képviseli: L. Duvnjak odvjetnik)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. április 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Ječmenica és M. G. Wils, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: M. Berger (előadó) tanácselnök, A. Borg Barthet és E. Levits bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 181. cikkének megfelelően, indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

1 — * Az eljárás nyelve: horvát.

Végzést

1 Fellebbezésével Darko Graf az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 26-i Vidmar és társai kontra Bizottság ítéletének (T-507/14, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2016:106) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az őket amiatt ért kár megtérítése iránti keresetüket, hogy az Európai Bizottság vétkesen járt el a Horvát Köztársaság csatlakozási kötelezettségvállalásai tiszteletben tartásának ellenőrzése során.

I. **Az uniós jog**

2 Az Európai Unió tagállamai és a Horvát Köztársaság közötti, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés (HL 2012. L 112., 10. o., a továbbiakban: csatlakozási szerződés) mellékletét képező, a Horvát Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés kiigazításáról szóló okmány (HL 2012. L 112., 21. o., a továbbiakban: csatlakozási okmány) 36. cikke ekképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság szorosan nyomon követi a Horvátország által a csatlakozási tárgyalások során tett valamennyi kötelezettségvállalást, köztük azokat is, melyeket a csatlakozás időpontját megelőzően vagy a csatlakozás időpontjára kell teljesíteni. A bizottsági ellenőrzés a következőket foglalja magában: rendszeresen naprakésszé tett ellenőrző táblázatok, az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Horvát Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás […] keretében folytatott párbeszéd, szakértői értékelési missziók, az előcsatlakozási gazdasági program, költségvetési jelentések, és adott esetben korai figyelmeztető levelek a horvát hatóságoknak. 2011 őszén a Bizottság az elért eredményekről szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. 2012 őszén a Bizottság átfogó ellenőrző jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az ellenőrzési folyamat egésze során a Bizottság felhasználja továbbá a tagállamoktól származó, valamint – adott esetben – figyelembe veszi a nemzetközi szervezetek és a civil társadalmi szervezetek által benyújtott információkat.

A Bizottság által végzett ellenőrzésnek különösen a Horvátország által az igazságszolgáltatáshoz és az alapvető jogokhoz (VII. melléklet) kapcsolódóan tett kötelezettségvállalásokat kell előtérbe helyeznie, amely vállalások része, hogy az országnak egyre jobb eredményeket kell felmutatnia az igazságügyi reform és az igazságszolgáltatás hatékonysága, a háborús bűnökkel kapcsolatos ügyek pártatlan kezelése, valamint a korrupció elleni küzdelem terén.

[…]

A Bizottság – rendszeres ellenőrző táblázatainak és jelentéseinek szerves részeként – Horvátország csatlakozásáig hathavonta értékelést fog készíteni azokról a kötelezettségvállalásokról, amelyeket Horvátország e területeket illetően tett.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghozhat minden szükséges intézkedést, amennyiben az ellenőrzési folyamat során felmerülnek aggodalomra okot adó kérdések. […]”

3 A csatlakozási okmány „A Horvát Köztársaság által a csatlakozási tárgyalások során tett konkrét kötelezettségvállalások (a csatlakozási okmány 36. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említettek szerint)” című VII. mellékletében szereplő 1. sz. kötelezettségvállalás (a továbbiakban: 1. sz. kötelezettségvállalás) értelmében a Horvát Köztársaság köteles „[a]z igazságügyi reformra vonatkozó stratégia és cselekvési terv eredményes végrehajtásának a további biztosítás[ár]a”.

4 A csatlakozási szerződés 3. cikkének (5) bekezdése szerint a csatlakozási okmány 36. cikkét az említett szerződés aláírásának időpontjától, azaz 2011. december 9-től kell alkalmazni.II.

A jogvita előzményei

5 A jogvitának a megtámadott ítélet 4–33. pontjában ismertetett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.

6 A Horvát Köztársaság uniós csatlakozása céljából a csatlakozási tárgyalásoknak az „Igazságszolgáltatás és alapvető jogok” című 23. fejezetére vonatkozó tárgyalásokat 2010. június 30-án kezdték meg.

7 A többek között a „bírósági végrehajtói” szakma bevezetését előíró igazságügyi reformra vonatkozó cselekvési terv meghosszabbítása keretében a horvát parlament 2010. november 23-án elfogadta az Ovršni zakont (végrehajtási törvény) és a Zakon o javnim ovršiteljimat (bírósági végrehajtókról szóló törvény), amely a bírósági határozatok végrehajtásának új rendszerét vezette be. Úgy határoztak azonban, hogy a bírósági végrehajtókról szóló törvény több rendelkezése egy későbbi időpontban lép hatályba. A horvát parlament továbbá 2010. december 15-én elfogadta a 2011–2015-ös időszakra irányadó igazságügyi reformra vonatkozó stratégiát (a továbbiakban: a 2011–2015-ös igazságügyireform-stratégia), amelynek értelmében többek között a bírósági határozatok végrehajtását a bíróságok helyett a bírósági végrehajtókra kell bízni.

8 Miután 2011. augusztus 19-én nyilvános pályázati felhívást tettek közzé a bírósági végrehajtók horvát igazságügy-minisztérium által történő kinevezése céljából, D. Grafot, aki sikeresen teljesítette a szóban forgó versenyvizsgát, bírósági végrehajtóvá nevezték ki és engedélyt kapott tevékenysége megkezdésére.

9 Az Unió tagállamai és a Horvát Köztársaság közötti csatlakozási szerződést, amelyet a Horvát Köztársaság 2012 januárjában ratifikált, 2012. április 24-én tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A csatlakozási szerződés mellékletét képező csatlakozási okmány a 36. cikkében úgy rendelkezik, hogy a Bizottság nyomon követi azokat a kötelezettségvállalásokat, amelyeket a Horvát Köztársaság a csatlakozási tárgyalások során tett.

10 2011. december 22-én a horvát parlament úgy határozott, hogy elhalasztja a végrehajtási törvény és a bírósági végrehajtókról szóló törvény alkalmazását. A horvát hatóságok 2012 májusában magyarázatokat adtak a Bizottságnak a bírósági határozatok végrehajtási rendszerének reformját, valamint a vonatkozó törvényjavaslatokat illetően. 2012. június 21-én ismét elhalasztották a bírósági végrehajtókról szóló törvény hatálybalépését. Végül a 2012. szeptember 28-i törvény hatályon kívül helyezte a bírósági végrehajtókról szóló törvényt, és 2012. október 15-én megszüntette e szakmát.

11 2013. március 26-i jelentésében a Bizottság megállapította, hogy a Horvát Köztársaság új jogszabályt fogadott el az ítéletek végrehajtása területén annak érdekében, hogy biztosítsák a bíróság határozatok végrehajtását és csökkentsék az ítéletek végrehajtásával kapcsolatos ügyhátralékot. 2013. április 22-én az Európai Unió Tanácsa üdvözölte a Bizottság ezen ellenőrző jelentését.

12 A Horvát Köztársaság 2013. július 1-jén az Unió tagjává vált.

III. A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

13 A Törvényszék Hivatalához 2014. július 1-jén benyújtott keresetlevelükkel D. Graf, valamint Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo,

Tomislav Perić, Darko Radić és Damjan Saridžić arra irányuló keresetet indított, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot az általuk állítólagosan elszenvedett, évente és fellebbezőként 600 000 euró összegűre becsült kár és kamatainak megtérítésére.

14 A Törvényszék a megtámadott ítéletben a keresetet mint megalapozatlant elutasította.IV.

A felek kérelmei

15 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és adjon helyt a Törvényszék előtt előterjesztett kérelmeinek;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

– mindenesetre a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

16 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant;

– másodlagosan utasítsa el a fellebbezést mint nyilvánvalóan megalapozatlant, és

– a fellebbezőt kötelezze az eljárási költségek viselésére.V.

A fellebbezésről

17 Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező lényegében két, az uniós jog megsértésére, valamint az érdekeit sértő eljárási szabálytalanságokra alapított jogalapra hivatkozik.

18 Az eljárási szabályzat 181. cikke értelmében, ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, azt a Bíróság az előadó bíró javaslatára, a főtanácsnok meghallgatását követően indokolt végzéssel teljes egészében vagy részben, a szóbeli szakasz megnyitása nélkül bármikor elutasíthatja.

19 A jelen esetben e lehetőséget kell alkalmazni.

A. **Az első, az uniós jog megsértésére alapított jogalapról**

20 A fellebbező első jogalapjában lényegében azt állítja, hogy – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 47–52. pontjában tett megállapításokkal szemben – a csatlakozási okmánynak a VII. mellékletével összhangban értelmezett 36. cikke különleges kötelezettségvállalásokat ír elő a Horvát Köztársaság számára, és e kötelezettségvállalások megsértése e cikk (2) bekezdésének megfelelően eljárási kötelezettséget teremtett a Bizottság számára. Következésképpen a Törvényszék egyfelől tévesen ítélte meg úgy, hogy a Bizottság a jelen esetben nem tekinthető a bizalomvédelem elvének megsértőjeként, másfelől pedig kizárt, hogy ezen intézmény megsértette az EUSZ 17. cikket.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 47–49. pontjában a Törvényszék lényegében megállapította, hogy az 1. sz. kötelezettségvállalás, amely előírja, hogy a Horvát Köztársaság köteles az igazságügyi reformra vonatkozó stratégia és cselekvési terv eredményes végrehajtásának további biztosítására, nem meghatározott igazságügyireform-stratégiára, illetve

cselekvési tervre irányul. Az e kötelezettségvállalásban szereplő általános fordulatokat az magyarázza, hogy a csatlakozási okmány aláírásának időpontja és a tényleges csatlakozás időpontja közötti időszakot, illetve különösképpen a csatlakozási tárgyalások során tett kötelezettségvállalások ezen időszak alatti nyomon követését az uniós hatóságok és a csatlakozó állam hatóságai közti rendszeres egyeztetés jellemzi. Ezen egyeztetések szükségszerűen mindkét oldalról történő kiigazítást jelentenek.

22 A megtámadott ítélet 50–52. pontjában a Törvényszék továbbá többek között úgy ítélte meg, hogy a csatlakozási okmány VII. mellékletében említett reformstratégia és cselekvési terv nem kizárólag a 2011–2015-ös igazságügyireform-stratégiára és az igazságügyi reformra vonatkozó cselekvési tervre utalt, e cselekvési terv lényegében rövid távú, 2010-ben megvalósítandó célkitűzéseket állapított meg, azt szükségszerűen egy új tervnek kellett követnie a tényleges csatlakozás időpontjáig, és hogy az 1. sz. kötelezettségvállalásból tehát egyáltalán nem következik a horvát hatóságoknak a bírósági végrehajtói tisztség létrehozatalára vonatkozó kötelezettsége.

23 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd különösen: 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Nem tesz eleget e követelményeknek az olyan jogalap, amely nem tartalmaz annak bizonyítására vonatkozó jogi érvelést, hogy mely tekintetben alkalmazta a Törvényszék tévesen a jogot, és amely egyszerűen az első fokon előterjesztett keresetlevél újbóli felülvizsgálatára irányuló kérelemnek minősül, és ezáltal megsérti az Európai Unió Bíróságának alapokmányában és eljárási szabályzatában foglalt követelményeket (lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 13-i Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet, C-234/06 P, EU:C:2007:514, 45. és 46. pont).

24 Emellett az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése második albekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak anyagi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered –, másrészt a tények értékelésére. Amint a Törvényszék megállapította vagy értékelte a tényállást, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az említett 256. cikk értelmében a tények jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára (lásd különösen: a Bíróság elnökének 2015. október 6-i Cap Actions SNCM kontra Bizottság végzése, C-418/15 P(I), EU:C:2015:671, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Márpedig a jelen jogalap keretében egyfelől a fellebbező nem hozott fel egyetlen olyan pontos jogi érvet sem, amely a Törvényszék téves jogalkalmazását bizonyítaná. A fellebbező ugyanis a megtámadott ítélet 47–52. pontja megalapozottságának általános vitatására szorítkozik, és egyébként nagyrészt a Törvényszék előtt felhozott érvek megismétlésére korlátozódik. Ugyanez érvényes az EUSZ 17. cikk Bizottság általi állítólagos megsértésére is, amely jogsértést a Törvényszék tévesen zárt ki ezen ítélet 68. pontjában. Márpedig a fellebbező nem hozott fel egyetlen konkrét érvet sem a Törvényszék által a megtámadott ítélet fent említett pontjaiban elkövetett hibák azonosítására.

26 Másfelől, amennyiben a fellebbező többek között fellebbezése 8–15. pontjában azt kívánja bizonyítani, hogy a Bizottságtól pontos, feltétel nélküli és egybehangzó ígéreteket kapott arra vonatkozóan, hogy a bírósági végrehajtók 2012. január 1-jétől megkezdik tevékenységüket, ez a Törvényszék ezzel kapcsolatos ténybeli értékelésének vitatására irányul. Márpedig a fellebbező állításainak alátámasztása érdekében nem hivatkozik e tények Törvényszék általi elferdítésére. Mindenesetre nem határozza meg sem azokat a pontos tényeket, amelyeket a Törvényszék elferdített, sem pedig azt, hogyan ferdítette el ezeket.

27 E körülmények között az első jogalapot mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.B.

A második, a fellebbező érdekeit sértő eljárási szabálytalanságokra alapított jogalapról

28 A fellebbezés 1. pontjában összefoglaló jelleggel felhozott e második jogalapot illetően meg kell állapítani, hogy az nem tartalmaz a Törvényszék által elkövetett bármilyen eljárási szabálytalanságot bizonyító érvelést, és így nem felel meg az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkének (2) bekezdéséből eredő követelményeknek. Mindezek alapján ezen érvet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.

29 Mivel a jelen fellebbezés alátámasztására felhozott mindkét jogalap nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a fellebbezést egészében el kell utasítani.VI.

A költségekről

30 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A fellebbezőt, mivel pervesztes lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság Darko Grafot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások